

1 § Justering av protokoll

Justerades protokollen för den 14, 15 och 16 januari.

2 § Anmälan om förändringar i regeringens sammansättning

Från statsminister Fredrik Reinfeldt (M) hade följande skrivelse inkommit:

Till riksdagens talman

Förändringar i regeringens sammansättning

Jag har i dag fattat följande beslut om regeringens sammansättning.

Nyamko Sabuni har entledigats som statsråd.

Maria Arnholm har förordnats som statsråd.

Stockholm den 21 januari 2013

Fredrik Reinfeldt

Skrivelsen lades till handlingarna.

3 § Avsägelse

Förste vice talmannen meddelade att *Nyamko Sabuni* (FP) anhållit om entledigande från uppdraget som ledamot av riksdagen.

Kammaren biföll denna anhållan.

4 § Anmälan om kompletteringsval till valberedningen och krigsdelegationen

Förste vice talmannen meddelade att Moderata samlingspartiets riksdagsgrupp på grund av uppkomna vakanser anmält Katarina Brännström som ledamot i valberedningen, Elisabeth Svantesson, Ewa Thalén Finné och Sofia Arkelsten som ledamöter i krigsdelegationen och Gustaf Hoffstedt som suppleant i valberedningen.

ledamot i valberedningen

Katarina Brännström (M)

ledamöter i krigsdelegationen

Sofia Arkelsten (M)

Elisabeth Svantesson (M)

Ewa Thalén Finné (M)

suppleant i valberedningen

Gustaf Hoffstedt (M)

5 § Meddelande om frågestund

Förste vice talmannen meddelade att vid frågestunden *torsdagen den 24 januari kl. 14.00* skulle följande statsråd närvara:

Statsrådet Catharina Elmsäter-Svärd (M), justitieminister Beatrice Ask (M), statsrådet Ewa Björling (M), statsrådet Peter Norman (M) och arbetsmarknadsminister Hillevi Engström (M).

6 § Anmälan om inkomna uppteckningar från EU-nämndssammanträden

Förste vice talmannen anmälde att uppteckningar från följande EU-nämndssammanträden inkommit:

fredagen den 7 december

tisdagen den 11 december

onsdagen den 12 december

fredagen den 14 december

7 § Anmälan om inkommen faktapromemoria om förslag från Europeiska kommissionen

Förste vice talmannen anmälde att följande faktapromemoria om förslag från Europeiska kommissionen inkommit och överlämnats till utskott:

2012/13:FPM47 Meddelande om EU-lagstiftningens ändamålsenlighet
KOM(2012) 746 till konstitutionsutskottet

Till riksdagen hade inkommit följande skrivelse:

Interpellation 2012/13:191

Till riksdagen

Interpellation 2012/13:191 Hushållens skuldsättning

av Fredrik Olovsson (S)

Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 8 mars 2013.

Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor och sedan tidigare inbokade engagemang.

Stockholm den 21 januari 2013

Finansdepartementet

Anders Borg (M)

Enligt uppdrag

Rikard Jermsten

Expeditions- och rättschef

9 § Förnyad bordläggning

Föredrogs och bordlades åter

Finansutskottets betänkande 2012/13:FiU19

Skatteutskottets betänkande 2012/13:SkU14

10 § Svar på interpellation 2012/13:187 om könsselektiva aborter

Svar på interpellation

Anf. 1 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD):

Fru talman! Julia Kronlid har frågat mig vilka åtgärder jag kommer att vidta, dels för att Sverige ska leva upp till de krav som ställs i Europarådets resolution 1829 om könsselektiva aborter, dels för att vi inte ska försvåra för andra länder att följa resolutionen.

Jag vill börja med att säga att jag ser Europarådets initiativ att uppmärksamma förekomsten av könsselektiva aborter på global nivå som väl motiverat och angeläget. I Indien, Kina och vissa andra länder i Sydostasien beskrivs detta som ett reellt och växande problem – det föds helt enkelt färre flickor än pojkar. Det är lätt att instämma i att detta är en skrämmande utveckling. Vi vill inte att människor ska sorteras bort på grund av kön. Det riskerar att skapa en demografisk och social obalans i befolkningen och är ett uttryck för diskriminerande strukturer som också påverkar flickors och kvinnors möjligheter och frihet i dessa samhällen.

Julia Kronlids frågor handlar dock främst om situationen i Sverige och jag ska därför koncentrera mitt svar på detta.

Den svenska abortlagstiftningen innebär att kvinnan själv har rätt att besluta om abort till och med den artonde graviditetsveckan och utan att hennes motiv till aborten får efterfrågas av hälso- och sjukvården.

Sedan 2008 har även utländska kvinnor som inte är folkbokförda, bosatta eller asylsökande i Sverige laglig rätt till abort i Sverige. Den

svenska abortlagstiftningens principer om kvinnans rätt till självbestämmande och integritet avseende motiven till aborten gäller även för dessa utländska kvinnor.

Enligt den undersökning som Socialstyrelsen gjorde efter lagändringen 2008 utfördes 132 aborter på utländska kvinnor under år 2009. Detta antal ska ses i relation till att det totalt utfördes ca 37 000 aborter i Sverige under 2009.

Julia Kronlid hänvisar till uppgifter om att kvinnor i Danmark som önskar genomföra en könssektiv abort reser till Sverige för att genomföra ingreppet, eftersom det i Danmark bara är tillåtet med fri abort oavsett skäl fram till graviditetsvecka tolv. Jag vill i det sammanhanget uppmärksamma Julia Kronlid på att det enligt Socialstyrelsens uppföljning av utländska kvinnors aborter 2009 endast var 15 kvinnor som kom från ett nordiskt land och av dessa var det endast 8 kvinnor som gjorde abort efter utgången av vecka tolv.

När det gäller möjligheten till könsbestämning genom fosterdiagnostik, har det under senare år diskuterats vilket ansvar hälso- och sjukvården har att tillhandahålla information om fostrets kön. Socialstyrelsen beslutade helt nyligen om nya föreskrifter och allmänna råd om fosterdiagnostik och preimplantatorisk genetisk diagnostik, vilka träder i kraft den 1 februari 2013. Av de nya föreskrifterna framgår att fosterdiagnostik inte får erbjudas i syfte att göra könsbestämningar av foster, såvida det inte finns en känd ärftlig könsbunden sjukdom hos en genetisk förälder. Om ett fosters kön framgår vid en undersökning får uppgiften om könet lämnas ut endast när den gravida kvinnan begär det.

Det skulle naturligtvis kunna förekomma att några av de kvinnor – svenska eller utländska – som genomgår en abort i Sverige upplever sig ha skäl för detta som gör det motiverat att tala om en könssektiv abort. Det finns dock inget som tyder på att förekomsten av könssektiva aborter skulle vara något omfattande problem i Sverige. Den tydligaste indikationen på om det förekommer könssektiva aborter är om det uppstår en obalans mellan könen bland nyfödda på populationsnivå som inte kan förklaras på annat sätt. Det svenska medicinska födelseregistret uppvisar ingen sådan obalans.

När det gäller den Europarådsresolution som hänvisas till i interpellationen bör sägas att den har legat till grund för en rekommendation som har besvarats av ministerkommittén. Detta svar finns att ta del av på Europarådets webbplats och ska ses som den samlade återkopplingen från medlemsstaternas regeringar, däribland den svenska regeringen, på innehållet i resolutionen och rekommendationen.

Anf. 2 JULIA KRONLID (SD):

Fru talman! Jag vill börja med att tacka för det skriftliga och muntliga svar som jag nu fått av socialminister Göran Hägglund rörande könssektiva aborter. Att en flicka eller pojke förvägras möjligheten att födas bara för att den av föräldrarna inte anses ha det rätta könet är i mina ögon en allvarlig könsdiskriminering som vi på olika sätt bör motverka. Det är därför glädjande att samtliga ledamöter i Europarådet röstade ja till resolution 1829 om att motverka könssektiva aborter och att socialministern framför att denna resolution är väl motiverad och angelägen. Det verkar dock som om socialminister Göran Hägglund inte anser den vara lika

motiverad och angelägen i Sverige som på andra ställen i världen. Jag anser dock att denna diskriminering är lika allvarlig varhelst den sker.

I svaret lyfter socialministern fram den svenska abortlagstiftningen. Dess värre väljer socialministern att inte bemöta att i den rapport som förelåg resolutionen 1829 från Europarådet lyfts Sverige fram som ett isolerat särfall i Europa i negativ mening just för att vi tillåter abort utan att det krävs några särskilda skäl ända fram till graviditetsvecka 18. Jag undrar om inte socialminister Göran Hägglund anser att denna kritik från Europarådet borde föranleda att utformningen av svensk abortlagstiftning ses över, eller om vår socialminister fortsatt kommer att försvara att Sverige ska vara ett isolerat särfall i Europa.

När det gäller möjligheten till könsbestämning genom fosterdiagnostik, svarar socialminister Göran Hägglund att enligt nya föreskrifter som ska gälla från den 1 februari 2013 och framåt får inte fosterdiagnostik erbjudas i syfte att göra könsbestämningar av foster, men om fostrets kön framgår vid en undersökning får uppgiften om könet lämnas ut om den gravida kvinnan begär det.

Socialminister Göran Hägglund har även svarat på frågor om könsselektiva aborter och vilka åtgärder ministern avser att vidta för att leva upp till kraven i resolution 1829 i nättidningen Liv och Rätt. Där framkom det med all önskvärd tydlighet i svaren att en stor del av kvinnorna också begär att få information om kön och sedan, utan att det ifrågasätts, kan göra abort ifall könet inte var det önskade om kvinnan fått denna information före utgången av graviditetsvecka 18. Detta visar att de nya föreskrifterna från Socialstyrelsen fortfarande är väldigt begränsade vad gäller att kunna motverka könsselektiva aborter, och jag måste erkänna att jag har svårt att se vari den stora skillnaden ligger jämfört med dagens riktlinjer. När nu riktlinjerna ändå ska ändras undrar jag varför socialminister Göran Hägglund inte har drivit igenom nationella riktlinjer som helt avråder från att informera om kön även om kvinnan så begär fram till graviditetsvecka 22 då abort inte längre är tillåtet, eller åtminstone fram till den 18:e graviditetsveckan. Är detta en åtgärd som socialministern kan tänka sig att överväga?

Jag som själv väntar barn för tillfället kan mycket väl förstå att föräldrar av positiva skäl kan vara nyfikna och vilja veta könet på sitt barn. Det borde dock kunna utredas om just informationen om kön kan lämnas vid ett senare tillfälle till föräldrarna än inom tidsramen för den fria abortgränsen.

Även om de är få finns det, såvitt jag vet, redan landsting som har eller åtminstone har haft en policy om att inte berätta om kön även om föräldrarna så vill. Det borde därför inte vara omöjligt att ha en sådan policy i hela Sverige.

Anf. 3 FINN BENGTTSSON (M):

Fru talman! Jag läste med intresse Julia Kronlids interpellation, och jag tackar så mycket för att den kommer upp till diskussion. Jag vill rikta ett stort tack till socialministern för ett mycket välavvägt svar på en mycket svår fråga.

Könsselektiva aborter är naturligtvis ett ofog som måste motverkas. Här tycker jag att det är intressant att Europarådet har tagit ett kraftfullt initiativ för att adressera denna frågeställning.

Precis som socialministern nämner i sitt svar är fokus från Europarådet, såsom jag läser det i deras genomgång av ärendet, att man ska titta på problemen där de verkligen finns. Där de verkligen finns handlar i stor omfattning om till exempel Indien, Kina, Vietnam och andra länder i borte Asien där man har denna obalans på könsnivå av oförklarliga skäl, utom möjligtvis misstanke om att det finns könsselektiva aborter. Socialministern redovisar mycket riktigt att av de 37 000 aborterna i Sverige kan det möjligen vara åtta där det skulle kunna finnas något motiv. Men det är inte sagt att det finns något motiv, det är bara att det sker efter vecka tolv.

I detta läge nämner Julia Kronlid i sin interpellation någonting som hon kallar för abortturism. Jag räknar fram att det skulle vara i fråga om 0,2 promille där denna risk möjligen kan finnas. Skulle detta nu vara föremål för sedvanlig turism i form av näringsverksamhet hade det knappast varit aktuellt.

Jag tror det viktiga här, Julia Kronlid, är att man ser till var problemen finns och att Europarådet genom att ha en sammanhållning i Europa för att adressera problemet där det verkligen är möter problemet där magnituderna är som störst. Det är då förvånande att Sverigedemokraterna är ett parti som är emot Europasamverkan som just kan driva på och utveckla denna typ av frågeställningar som hon är så engagerad i och dessutom har skrivit motioner om, vilket är nog så viktigt.

Men att försöka göra detta till ett svenskt problem är egentligen att göra en manöver för att ifrågasätta hela vår abortlagstiftning som både denna riksdag och tidigare riksdagar står bakom. Vi har ett mycket starkt svenskt folkligt stöd för kvinnans rätt att bestämma själv fram till vecka 18. Sverigedemokraterna har i så fall ett ansvar att vara tydliga i om de vill ändra hela den svenska abortlagstiftningen. Det kommer att medföra oro i stora befolkningslager i Sverige. Jag är inte säker på att Sverigedemokraterna är beredda att ta denna diskussion på detta sätt, utan de riktar in detta på ett problem som sannolikt är ett icke-problem i Sverige men som är ett riktigt problem utomlands och då framför allt i Sydostasien och borte Asien.

Tack vare Europarådets agerande i frågan har man kunnat markera en mycket större befolkning än enbart den svenska befolkningen på knappt tio miljoner, nämligen hela Europas 450–500 miljoner invånare, som står bakom att försöka se över obalanserna på befolkningsnivå där problemen är som störst och möjligen också komma med förslag till åtgärder. Det ger riktiga påtryckningar för att lösa ett verkligt världsproblem snarare än att fokusera på en liten problematik som vi sannolikt inte har i Sverige.

I en sådan här interpellationsdebatt blir jag tvungen att ställa frågan till interpellanten om Sverigedemokraterna är beredda att i så fall väcka frågan om hela den svenska abortlagstiftningen som har haft ett så starkt stöd såsom den har utvecklats över åren, och då talar vi om mandatperiod efter mandatperiod, och ta upp denna fråga till en reell diskussion. Det är i så fall mer hedervärt än att försöka utpeka Sverige som ett misslyckande i detta sammanhang med könsselektiva aborter.

Anf. 4 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD):

Fru talman! Jag tackar Julia Kronlid för interpellationen som ger oss möjlighet att diskutera detta spörsmål. Jag tackar även Finn Bengtsson för ett viktigt inlägg i denna diskussion.

Låt mig påminna om vad det är som vi samtalar om. Vi samtalar om ett problem som i vissa av världens länder är enormt stort. Man har en sådan ordning där människor i länder finner för gott att man ska abortera kvinnliga foster om det finns en möjlighet att fastställa att det är så. Detta är någonting som inte sker isolerat, utan det handlar om en struktur där kvinnor inte räknas på samma sätt som män. Man kanske tänker på hur den äldre generationen ska klara sin försörjning eller på möjligheterna att få arbetskraft eller arbetsinkomster längre fram. I vissa sammanhang handlar det om att man vill ha få barn och kanske bara ett barn som är det vanliga i Kina genom en politik som är fastställd av regimen där. Då väljer man många gånger hellre pojkar än flickor i de sammanhang som man har möjlighet att välja.

Detta är naturligtvis otroligt bekymmersamt och visar att man värde-rar pojkar och flickor, män och kvinnor på olika sätt. Det är naturligtvis en attityd som är alldeles förfärlig, inte minst när den tar sig sådana här uttryck.

Europarådets initiativ och resolution om dessa frågor är angelägna. Det är viktigt att man tar upp dessa frågor, att man sätter press på de länder och regimer där vi ser att flickfoster aborteras i stor omfattning. Det är klart att det är ett misslyckande varje gång det händer.

Julia Kronlid frågar hur Sverige kan leva upp till de krav som ställs i Europarådets resolution om könselektiva aborter. Jag redogjorde i mitt svar för de nya föreskrifter som träder i kraft den 1 februari, alltså om tio dagar. I dessa föreskrifter sägs det att man inte erbjuder fosterdiagnostik i syfte att göra könsbestämningar av foster. Men det sägs också att om ett fosters kön framgår vid en undersökning får uppgiften lämnas ut enbart om den gravida kvinnan begär det. Detta är i samstämmighet med svensk lagstiftning i övrigt, nämligen att sjukvården ska informera patienten, den enskilda personen, om den kunskap som man har om patientens situation. Så har vi det över lag, och det ska naturligtvis gälla även på detta område. Men det som är ett viktigt besked är att man inte gör undersökningar som enbart syftar till att fastställa kön på foster. Detta är en viktig markering i form av de nya föreskrifter och allmänna råd som kommer att träda i kraft den 1 februari 2013.

Den andra frågan rör vad vi gör för att vi inte ska försvåra för andra länder att följa resolutionen. Jag redogjorde i mitt svar för att det under 2009, som vi har den mest aktuella statistiken för, handlade om åtta kvinnor som gjorde abort efter utgången av vecka tolv. Vi vet inte nationaliteten på dessa kvinnor. Vi vet bara att det är nordiska kvinnor.

Denna diskussion kom upp med stora rubriker strax före årsskiftet, tror jag. Intrycket gavs att danska kvinnor vällde in över landets gränser för att göra abort. Men det är helt enkelt inte korrekt. Diskussionen måste utgå från en faktgrund och inget annat.

Prot. 2012/13:55

22 januari

Svar på interpellation

Anf. 5 JULIA KRONLID (SD):

Fru talman! Jag ska börja med att ge lite respons på inlägget från Finn Bengtsson. Vi har aldrig ifrågasatt Europarådets verksamhet. Europarådet är någonting annat än EU. Det är EU som vi är tydligt kritiska till.

Jag kan hålla med om det som både Finn Bengtsson och socialminister Göran Hägglund framhåller, nämligen att problemet är mycket oroande och mycket stort i andra länder. Det har jag också framfört i utrikespolitiska debatter. Men det är inte det som vi diskuterar i dag. Nu handlar det mer om vad Sverige gör för att leva upp till resolutionen eftersom resolutionen riktar sig även till Sverige.

När det gäller frågan från Finn Bengtsson om hur vi ser på svensk abortlagstiftning: Ja, vi i Sverigedemokraterna har varit tydliga med att vi vill sänka gränsen för fri abort från vecka 18 till vecka 12, av flera olika skäl. Det har vi också motionerat om, och vi har debatterat det i kammaren. Det är alltså ingenting vi hymlar om, och det finns möjlighet att följa det i andra sammanhang. Jag vill inte gå djupare in på detta i dag, men just könssselektiva aborter kan vara ett skäl till att vi vill göra detta.

Som tidigare nämnts i denna debatt och som jag tar upp i interpellationen är det enligt svensk abortlagstiftning möjligt för kvinnor från andra länder att komma till Sverige och få tillgång till laglig abort. Det har föranlett till exempel det som framkommit i medierna, det vill säga att danska kvinnor har sökt sig till Sverige för att genomföra könssselektiva aborter. Enligt socialministerns svar rör det sig inte om så många fall där kvinnor i Norden har sökt sig till Sverige för att genomföra en abort. Detta må vara riktigt, men fenomenet i sig har oavsett antal ändå väckt starka reaktioner i Danmark.

Robert Kinnerfeldt som arbetar på den privata ultraljudskliniken Lille Københavner sade till Sveriges Radio efter att han fick reda på att ett par som undersökt sig där sedan hade åkt på abortresa till Sverige att det tog dem väldigt hårt. Det tog flera månader att komma över. Mina frågor är: Är socialministerns enda svar till Danmark att det inte rör sig om så många fall och att det därför inte är ett problem? Eller är det så att socialministern över huvud taget inte anser att det är ett problem att personer från andra länder kan åka till Sverige och genomföra könssselektiva aborter som inte är lagliga i deras land?

Samme Robert Kinnerfeldt tror att detta fenomen kommer att öka, och man har på denna klinik till och med ändrat sina rutiner vad gäller information om kön just för att möjligheten att åka till Sverige finns. Om denna analys skulle stämma och fenomenet skulle öka, kan vi då förvänta oss en reaktion från vår socialminister? Jag önskar ett mer utförligt svar om vad vår socialminister anser om detta än att det inte är så vanligt. Kan socialministern instämma i att det är problematiskt att oavsett vilka åtgärder andra länder vidtar för att motverka könssselektiva aborter, i enlighet med resolution 1829, kan dessa åtgärder undermineras av att möjligheten att åka till Europas särfall Sverige finns?

Som tidigare nämnts har socialministern även fått frågan om åtgärder mot könssselektiva aborter i nättidningen Liv och Rätt. Vad gäller ministerns svar där finns det några konkreta frågor där det inte fanns någon uppgift om åtgärder från regeringen. Jag skulle vilja fråga socialministern om det i dag har vidtagits någon åtgärd på dessa områden.

En uppmaning från Europarådet var att författa nationella riktlinjer för hur medicinsk personal ska arbeta för att motverka könssselektiva aborter. Avser Göran Hägglund att vidta några åtgärder på detta område?

En annan fråga var att undersöka orsakerna till könssselektiva aborter. Där gavs svaret att ingen åtgärd har vidtagits från regeringens sida. Är det Göran Hägglunds avsikt att någon sådan åtgärd ska vidtas eller inte? Om inte – varför? Anser inte socialministern att det är viktigt också med förebyggande arbete på detta område, innan problemet blir vanligt förekommande?

Anf. 6 FINN BENGTSSON (M):

Fru talman! Om vi först tittar på fakta i ett så här viktigt mål kan man till exempel läsa den engelska läkartidningen The Lancet. Där har man rapporterat att någonstans mellan fyra och tolv miljoner flickor sannolikt har aborterats medvetet enbart i Indien de senaste 30 åren. Där har vi ett riktigt problem. Problemet ligger i den delen av världen.

Om man konstaterar att detta på delar av promillenivå är teoretiskt möjligt i Sverige är det väldigt konstigt att rikta in frågeställningen på den svenska abortlagstiftningen med mindre än att man reser hela abortlagstiftningen till diskussion. Det är tydligt och välgörande att Julia Kronlid för våra medborgare lyfter fram frågan att man sannolikt vill åtgärda den svenska abortlagstiftningen i mer än denna annars viktiga fråga om könssselektiva aborter, som är förfärlig.

Man kan också fundera lite grann på det socialministern sade i sitt förra inlägg, nämligen hur man vill lagreglera detta och hur komplicerat resonemanget kring Sverigedemokraternas förslag då kan bli i en medicinsk lagstiftning. Det handlar alltså om att man ska kunna få fram viss information och att man inom medicin inte alls behöver delge all information till patienterna – men om patienten eller den som äger provet ställer frågan kan vi enligt hur jag ser det av rättssäkerhetsskäl över huvud taget inte neka att lämna sådan information. Om nu Sverigedemokraterna gör ett stort nummer av att vara ett parti som förespråkar rättssäkerhet är man svaret skyldig, då man här vill gå in och göra en rättsosäker lagstiftning på hälso- och sjukvårdsområdet. Det strider mot alla tänkbara principer.

Till sist är det nog så att Europarådet med en stark europeisk union är det bästa sättet på vilket vi kan påverka dessa länder när det gäller det oskick med könssselektiva aborter som sannolikt sker där borta. Därför är det svagt av Sverigedemokraterna att inte stå upp för ett enat EU.

Anf. 7 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD):

Fru talman! Julia Kronlid ställer några konkreta frågor där en handlar om riktlinjer för medicinsk personal. Jag har i mitt svar redogjort för att föreskrifter och allmänna råd för vården om hur denna fråga ska hanteras träder i kraft den 1 februari. Det innehåller alltså regeln om att fosterdiagnostik inte får erbjudas i syfte att göra könsbestämningar av foster om det inte är så att det finns en känd ärftlig, könsbunden sjukdom hos en av föräldrarna. Är det så att man ändå får fostrets kön klart för sig får man lämna ut informationen om den gravida kvinnan begär det; man hemlighåller inte informationen. Det är alltså svaret på den frågan.

När det gäller frågan om förhållandet till Danmark kan jag försäkra att förhållandet till Danmark är gott. Vi har den lagstiftning vi har i Sve-

rige efter långvarig debatt och stor diskussion om hur den ska vara. Utta-
talanden av enskilda danska läkare som *tror* att resor till Sverige kanske
ska öka är inte det skarpaste av underlag för att fatta beslut om saker och
ting. Här får vi följa utvecklingen. Jag har redovisat de siffror som finns,
och de säger just det jag sade: Det fanns åtta kvinnor från något nordiskt
land som genomgick en abort efter den tolfte veckan under 2009. Är
detta omfattningen även framdeles skulle jag tro att denna diskussion inte
kommer att ta ytterligare fart.

Förebyggande arbete är väldigt viktigt. Den diskussion vi för nu och
den resolution om könssselektiva aborter som Europarådet har framlagt är
viktiga. Ytterst handlar det nämligen om människosyn – är pojkar mer
värda än flickor? Det tycker inte vi, utan vi tycker att varje barn som
kommer till världen är en gåva. Att selektera på det viset är inget som
ligger i linje med vad vi tycker är etiskt acceptabelt.

Sedan kan man med Julia Kronlids linje fråga sig: Om man sänker
abortgränsen från den artonde till den tolfte veckan, skulle man då elimi-
nera problemet? Skulle det försvinna? Nej, det skulle det sannolikt inte.
Likafullt kvarstår diskussionen. Har vi, som i Sverige, fri abort där man
har möjlighet till abort utan att ange skäl kan man naturligtvis inte över-
pröva skälen. Då hamnar Sverigedemokraterna i så fall i ett resonemang
där man ska försöka hitta vissa indikationer för att snäva åt möjligheter-
na.

Jag tror för min del att den framgångsrika vägen för att i stort mot-
verka aborter snarare är att undvika oönskade graviditeter. Det är där
kraften ska sättas in. Det handlar om att medvetandegöra, informera och
se till att ungdomar har preventivmedel lätt tillgängligt samt den kunskap
som krävs för att tjejer inte ska bli oönskat gravida. Jag tror att det är
vägen framåt snarare än lagstiftning, vilket jag faktiskt inte tror för något
gott med sig i detta sammanhang.

Anf. 8 JULIA KRONLID (SD):

Fru talman! Tack, socialministern, för svar och inlägg i den här de-
batten!

Vad gäller information om kön och frågan från Finn Bengtsson och
Göran Hägglund menar vi att information såklart bör kunna lämnas, men
vi tycker att information om kön inte bör lämnas förrän efter vecka 22
när abort inte längre är möjlig eller tillåten, eller åtminstone inte före
vecka 18 fram till vilken det är helt fri abort utan att man ska behöva
ange några skäl.

På vilket sätt kan vi motverka det här fenomenet genom att sänka
gränsen för fri abort? Ja, det är inte bara på grund av det här som vi vill
sänka gränsen för fri abort, men en sak som förändras är att om man får
reda på vilket kön det är efter vecka 12 ska man ange ett skäl, och det ska
prövas i en nämnd innan man gör abort. Då är inte kön ett skäl enligt oss
för att göra abort. På det viset menar vi att det är lättare att reglera det än
när abort är helt fri till vecka 18.

Återigen förnekar jag inte problemet i andra länder, men det är inte
det vi debatterar i dag.

Socialminister Göran Hägglund anför tydligt i sitt svar att han inte ser
något som tyder på att könssselektiva aborter är vanligt förekommande i
Sverige. En bekräftelse på detta är att vi inte kan se några demografiska

skillnader och att det därför inte är något stort problem. Jag anser att det är anmärkningsvärt om vår socialminister och partiledare för Kristdemokraterna bara vill införa åtgärder mot könssselektiva aborter om det gått så långt att vi till och med får ont om kvinnor i Sverige. Jag hoppas att vi kan ha lagstiftning och restriktioner i Sverige för att förhindra och förebygga företeelser som vi anser vara djupt omoraliska, etiskt oriktiga eller skapar lidande för människor.

På vilket sätt anser socialministern, vill jag fråga igen, att det är att förebygga förekomster om man ska vänta med åtgärder tills de blir vanligt förekommande? Jag hoppas att socialministern vill ta den här resolutionen på större allvar och vidta fler åtgärder än vad som framkommit i dagens debatt.

Anf. 9 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD):

Fru talman! Som lagstiftare tycker jag att vi ska lagstifta mot det som faktiskt är ett problem och där lagstiftning är det mest ändamålsenliga vapnet. I det här sammanhanget kan vi inte identifiera det problem som Julia Kronlid gör ett stort nummer av och som medierna har redovisat men som det uppenbarligen enligt den statistik som vi har fått oss redovisad inte finns täckning för. Vi lagstiftar när det är det mest ändamålsenliga; vi lagstiftar när vi ser ett problem, men i det här fallet ser vi inte problemet på det viset som det framställs.

Jag tycker likafullt att den här diskussionen är viktig. Jag tror att det är svårt att åtgärda detta med lagstiftning. Jag leder ett parti som under många år hade en annan uppfattning än den som vi har i dag. Vi har gått ifrån det tänkande som bygger på föreställningen att det här är ett problem som väldigt enkelt går att lagstifta bort. I stället tror jag att vägen framåt, som är mer mödosam och mer besvärlig, handlar om att undvika oönskade graviditeter. Det är då vi kan ta steget framåt för att minska antalet aborter i Sverige, och vi löser även en del andra problem när det gäller till exempel utbredning av könssjukdomar.

Könssselektiva aborter är ett otyg. Vi vill att de ska vara noll. Jag tror att de föreskrifter och riktlinjer som Socialstyrelsen har beslutat om och som inom kort kommer att träda i kraft kommer att vara ett viktigt steg i utvecklingen av arbetet mot könssselektiva aborter.

Överläggningen var härmed avslutad.

11 § Bordläggning

Anmälades och bordlades

Motioner

med anledning av prop. 2012/13:58 Utbildning för barn som vistas i landet utan tillstånd

2012/13:Ub7 av Björn Söder m.fl. (SD)

2012/13:Ub8 av Ulla Andersson m.fl. (V)

med anledning av skr. 2012/13:47 Hemlig televlyssning, hemlig teleövervakning och hemlig kameraövervakning vid förundersökning i brottmål under år 2011

2012/13:Ju9 av Maria Ferm m.fl. (MP)

med anledning av skr. 2012/13:50 Riksrevisionens rapport om Trafikverkets upphandling av vägar och järnvägar
2012/13:T12 av Siv Holma m.fl. (V)

Civilutskottets betänkanden
2012/13:CU5 Associationsrätt m.m.
2012/13:CU6 Snabbare betalningar

12 § Anmälan om interpellationer

Anmälades att följande interpellationer framställdes

den 18 januari

2012/13:208 Den fasta telefonins nedmontering
av *Bodil Ceballos* (MP)
till statsrådet Anna-Karin Hatt (C)
2012/13:209 Dagens regelverk i sjukförsäkringen
av *Eva-Lena Jansson* (S)
till statsrådet Ulf Kristersson (M)

den 21 januari

2012/13:210 Åtgärder mot kapitalflykt
av *Valter Mutt* (MP)
till justitieminister Beatrice Ask (M)
2012/13:211 Vart är vi på väg?
av *Peter Persson* (S)
till statsminister Fredrik Reinfeldt (M)

den 22 januari

2012/13:212 Är idrottsrörelsen ett företag?
av *Berit Högman* (S)
till kultur- och idrottsminister Lena Adelsohn Liljeroth (M)

Interpellation 2012/13:208 redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 22 januari.

Interpellationerna 2012/13:209–212 redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 29 januari.

13 § Anmälan om frågor för skriftliga svar

Prot. 2012/13:55
22 januari

Anmäldes att följande frågor för skriftliga svar framställdes

den 18 januari

2012/13:258 Ökningen av antalet konkurser

av *Christina Oskarsson* (S)

till näringsminister Annie Lööf (C)

2012/13:259 Nollvisionen och vräkningar av barn

av *Christina Oskarsson* (S)

till statsrådet Maria Larsson (KD)

2012/13:260 Generaldirektör för ISP

av *Urban Ahlin* (S)

till statsrådet Ewa Björling (M)

den 22 januari

2012/13:261 Ensamresande krigare

av *Carina Hägg* (S)

till justitieminister Beatrice Ask (M)

2012/13:262 Kontroll av räkdumpning

av *Jan-Olof Larsson* (S)

till landsbygdsminister Eskil Erlandsson (C)

2012/13:263 Rätt till kvinnlig terapeut

av *Eva Olofsson* (V)

till socialminister Göran Hägglund (KD)

Frågorna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 29 januari.

14 § Anmälan om skriftligt svar på fråga

Anmäldes att skriftligt svar på följande fråga inkommit

den 18 januari

2012/13:231 Lokalval i Somaliland

av *Carina Hägg* (S)

till utrikesminister Carl Bildt (M)

Svaret redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 29 januari.

Prot. 2012/13:55
22 januari

15 § Kammaren åtskildes kl. 13.33.

Förhandlingarna leddes av förste vice talmannen.

Vid protokollet

ANDERS NORIN

/Eva-Lena Ekman

1 §	Justering av protokoll.....	1
2 §	Anmälan om förändringar i regeringens sammansättning	1
3 §	Avsägelse.....	1
4 §	Anmälan om kompletteringsval till valberedningen och krigsdelegationen	1
5 §	Meddelande om frågestund.....	2
6 §	Anmälan om inkomna uppteckningar från EU- nämndssammanträden	2
7 §	Anmälan om inkommen faktapromemoria om förslag från Europeiska kommissionen	2
8 §	Anmälan om fördröjt svar på interpellation	3
9 §	Förnyad bordläggning	3
10 §	Svar på interpellation 2012/13:187 om könsselektiva aborter.....	3
	Anf. 1 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD).....	3
	Anf. 2 JULIA KRONLID (SD)	4
	Anf. 3 FINN BENGTSSON (M).....	5
	Anf. 4 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD).....	7
	Anf. 5 JULIA KRONLID (SD)	8
	Anf. 6 FINN BENGTSSON (M).....	9
	Anf. 7 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD).....	9
	Anf. 8 JULIA KRONLID (SD)	10
	Anf. 9 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD).....	11
11 §	Bordläggning.....	11
12 §	Anmälan om interpellationer	12
13 §	Anmälan om frågor för skriftliga svar.....	13
14 §	Anmälan om skriftligt svar på fråga	13
15 §	Kammaren åtskildes kl. 13.33.....	14